

[Socialministeren.]

hinanden at gøre; men i øvrigt gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvis Kendskab til Forhandlingerne tidligere paa dette Omraade jeg er nøje kendt med, naar han faar de Oplysninger, han har bedt om, sagligt set vil komme til det Resultat, at dette Lovforslag bør gennemføres.

Det kan man imidlertid ikke vente sig af det ærede kommunistiske Medlem Hr. Aksel Larsen. Det ærede Medlem gaar altid ud fra, at naar man laver saadanne Forslag, ligger der en eller anden Skurkestreg eller Snedighed eller Tilsnigelse bagved. Han mener, at man tilsigter at opnaa noget andet end det, Forslaget lyder paa, og end det, man siger. Det er man saa vant til fra det ærede Medlems Side, men saa maa det ærede Medlem ogsaa gaa ud fra, at vi andre over for ham har Lov til at regne med, at han ikke mener, hvad han siger.

Forholdet er det ganske simple, at der ikke er nogen Snedighed i dette Forslag. Der er rejst Krav fra Arbejdsløshedskassernes og Fagforeningernes Side, om man ikke paa dette Omraade kunde lovgive ekstraordinært ligesom de tidligere Aar, og der er særlig fra Arbejdsløshedskassernes Side peget paa Ønskeligheden af at faa 10 Maaneders Bestemmelsen ophævet og fra Fagforbundenes Side paa Ønskeligheden af at faa 26 Ugers Bestemmelsen ophævet. Jeg har dertil svaret, at ganske uanset, hvad man mente om disse Ønsker, ansaa jeg det for politisk uigennemførligt. Efter Socialreformens Vedtagelse knyttet til visse bestemte Forudsætninger ansaa jeg det for uigennemførligt at ophæve disse to Bestemmelser, og jeg anviste den Vej, som man er gaaet her i Forslaget, og hvorved man tilsigter at komme de vanskeligst stillede Kasser og Medlemmer til Hjælp uden at gøre Brud paa de almindelige forsikringsmæssige Principper.

Forslaget tilsigter altsaa intet andet end at hjælpe disse Mennesker og har ikke det Formaal i første Række at lægge Byrder over paa Arbejdsløshedskasserne, saaledes som det ærede Medlem sagde — det gør det jo heller ikke —, eller at fritage Kommunerne. For Kommunerne kan det maaske være nogenlunde ligegyldigt, om man gaar den ene eller den anden Vej. Men for de arbejdsløse er det ikke ligegyldigt, om de skal henvende sig paa Socialkontoret og anmode om det og det, eller om de har Retten til at faa den fortsatte Hjælp i den og den Tid. Det er ikke ligegyldigt, og derfor skulde det ærede kommunistiske Med-

lem, som altid angiver at tale paa Arbejdernes Vegne, ikke lade, som om det er komplet ligegyldigt.

Arbejderne vil meget nødtigt gaa til Socialkontoret. (*Afbrydelse*: Hvorfor ikke?). Hvorfor ikke? Selvfølgelig fordi der aldrig er noget Menneske, der gerne vil undergive sig et rent Skøn over, hvad han trænger til af Hjælp. Det siger sig selv. Hvis han har sikret sig en Hjælp og kan faa den fra sin Kasse, har han Følelsen af, at han har gjort sig fortjent til den; men at gaa op og bede Medborgere om en skønsmæssig Understøttelse kvier enhver sig ved. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at ganske ligegyldigt om Kommunerne vinder eller taber ved denne Form, saa er det den Form, som de arbejdsløse er bedst tjent med.

Det ærede Medlem, der talte for Kommunisterne, vilde have, at vi skulde ophæve Undtagelsesbestemmelserne og lade det offentlige betale. Saadan noget kan man jo staa og sige, men der er ikke den fjerneste politiske Mulighed for at gennemføre det. Og hvis det ærede Medlem nu skulde finde paa at sige til mig: Vilde du da gøre det, hvis du kunde gennemføre det? saa vilde jeg sige: Nej, det vilde jeg ikke, men det vilde det ærede Medlem heller ikke selv. Det kommunistiske Parti har aldeles ikke den Opfattelse, at det offentlige skulde betale — det har i hvert Fald ikke altid haft den. Tidligere har det ment, at det var nærmest Industrien og Kapitalen, der skulde betale. Skal det nu være Skatteyderne, skal det være Arbejderne selv, der skal betale?

Man bruger alle disse Argumenter, ganske lige som man har Lyst, men det har ingen praktisk Betydning. Af praktisk Betydning er: hvilke Lovforslag kan jeg faa igennem den danske Rigsdag, og hvilke Forslag er det sagligt forsvarligt ud fra de Forudsætninger, der ligger klart for samtlige Partier, her at fremsætte?

Det forbaer mig ikke, at det ærede kommunistiske Medlem sagde, at de ikke var begejstrede for dette Forslag, men det glæder mig, at han her dog kan tale et nogenlunde dannet Sprog. I „Arbejderbladet“ taler man ikke om, at man ikke er begejstret, nej, der taler man om uhørt kynisk Frækhed og lignende taabelige Udtalelser, naar det drejer sig om Spørgsmaalet om, hvorvidt man ingenting skal have eller et Forslag, der hjælper saa og saa mange af de arbejdsløse.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var forbaerset over at møde